

Gazipaşa'da Bilhoslu Fıkra Tipi ve Bilhos Fıkraları
Bilhos Anecdote of Type and Bilhos Anecdote in Gazipaşa

Melike Küçüktuncer*

Başvuru Tarihi: 27.12.2019

Kabul Tarihi: 13.02.2020

Özet

Sözlü kültür ortamında icra edilen ve bu şekilde nesilden nesle aktarılan fıkralar, halk edebiyatının en fazla örneğe sahip türlerindedir. Yüzyıllardır sözlü gelenekte yaşayan fıkralar, içinden çıktıkları toplumun duygusunu ve düşüncelerini, mizah gücünü ve zekâsını yansıtır. Çünkü fıkralar konularını, çevrenin dikkatini çeken olaylardan, iz bırakan sorunlardan, günlük hayattaki sıkıntılardan ve çarpıklıklardan alır. Fıkraların baş kahramanları fıkra tipleridir. Makalemizde Antalya ilinin Gazipaşa ilçesinin Bilhos köyüne bağlı olarak oluşan Bilhoslu mahalli fıkra tipi incelenmiştir. Gazipaşa bölgesinde çok meşhur olan Bilhoslu fıkra tipi ve Bilhos fıkraları üzerine bugüne kadar herhangi bir çalışma yapılmamıştır. Yaptığımız çalışmada fıkra tipinden bahsedildikten sonra Bilhos fıkralarından örnekler verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Fıkra, Bilhos, fıkra tipi, mizah

Abstract

The anecdotes, which are performed in an oral culture environment and transferred from generation to generation in this way, are among the most exemplary types of folk literature. The anecdotes that have been in the oral tradition for centuries reflect the feelings and thoughts, humor and intelligence of the society from which they come from. Because anecdotes take their subjects from the events that attract the attention of the environment, the problems that leave their mark, the troubles and distortions in daily life. The protagonists of anecdotes are anecdotes of types. In our article, the type of jurisdiction of Bilhosian locality formed under the Bilhos village of Gazipaşa district of Antalya province was examined. To date, there has been no study on the Bilhos anecdotes of type and Bilhos anecdotes, which are very famous in the Gazipaşa region. In our study, examples of Bilhos anecdotes are given after mentioning the anecdotes of type.

Keywords: Anecdotes, Bilhos, Type of Anecdote, Humor

* Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Halk Edebiyatı Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi, melikekucuktuncer@gmail.com, ORCID: 0000-0002-9958-7942

Giriş

İnsan, doğası gereği gülmeye ihtiyaç duyar. Fakat gülme eylemi kendi kendine ortaya çıkmaz. İnsanoğlu bir sebep dolayısıyla bu eylemi gerçekleştirir. Türk milletinin gülmesini sağlayan en önemli unsurlardan biri de folklor ürünlerimizden biri olan fıkralardır. Fıkralar halk arasında ortaya çıkmış olan güldürü unsurlarıdır. Fıkraların iyi ya da kötü olarak sınıflandırılmasını sağlayan en önemli ölçüt fikranın ne kadar komik olduğudur. Gazipaşa ilçesinin Bilhos köyünde ortaya çıkmış olan Bilhos fıkraları yöre halkı tarafından iyi fıkra olarak sınıflandırılmıştır. İlçe merkezine 28 kilometre uzaklıkta olan Bilhos (Gürçam) köyü fıkralarıyla ünlü bir köydür. Yamaç ve dik bir arazi üzerine kurulmuş olan köyün nüfusu köyün nüfusu 237dir. Orman işçiliği, kömürcülük, tarım ve hayvancılık köy halkının geçim kaynakları arasındadır. 1960'larda köylere Türkçe isim vermek için köyün adı Gürçam olarak değiştirilmiştir fakat halk hâlâ Bilhos adını kullanmaktadır.

Fıkra ve Fıkra Tipi

Fıkra

Sözlü edebiyat ürünlerinden olan fıkralar, insanları güldüren ve insanlara ders vermeyi amaçlayan halk anlatılarıdır. Fıkra, gerçek hayat ile bağlı olan vak'aları, tam bir fikri, sosyal ve beşeri kusurları, günlük yaşantımızda karşılaştığımız çarpıklıkları, gülünç durumları, tezatları, eski/yeni çatışmalarını ince bir mizah, hikemi bir söyleyiş, keskin bir istihza ve güçlü bir tenkit anlayışına sahip bir üslup içinde, dramatik öğeleri ağır basan bir hikâyeye çatısı etrafında toplayarak, genellikle bir tipe bağlı olarak anlatan, nesir diliyle yaratılmış küçük hacimli sözlü edebiyat kompozisyonlarından her birine verilen addır (Yıldırım, 1992: 333) .

İnce bir mizahla güldürürken düşündürülen fıkralarda; ayrıntılara, uzun tasvirlerle, sanatlı ve süslü cümlelere yer verilmez. Fıkralar, yapısında nükte ve eleştiri bulunan kısa anlatılardır. Genellikle, çatışmaları, sosyal çarpıklıkları dile getiren fıkralar, sade, açık ve anlaşılır bir anlatım özelliğine sahiptir.

Günlük hayatta en sık karşılaştığımız halk anlatılarından biri olan fıkralar; başlangıç, giriş ve gelişme bölümlerine sahiptir. Fakat bu bölümler oldukça kısa ve yoğundur. Çünkü fıkraların en önemli özelliklerinden biri kısa olmalarıdır. Dolayısıyla olaylar uzun uzun anlatılmaz. Fıkralar hem kısa olmaları hem de güldürü unsuru barındırmaları dolayısıyla daima insanların ilgisini çekmiştir. Bu yüzden fıkralar sadece Türkiye Türklerinin halk edebiyatında değil, Türkiye dışındaki Türk boylarının halk edebiyatlarında da oldukça büyük öneme sahiptir. Türkiye dışındaki Türk boylarında bu mahsullere, Kırım'da, Kozan'da, Azerbaycan'da, Türkmenistan'da, Özbekistan'da ve Uygurlar'da Latife, Kazakistan'da erteki, anız, Irak Türkmenleri (Kerkük, Musul) arasında nükte, fıkra adı verilmekte ve bizdeki fıkra ile eş anlamda işletilmektedir. Ayrıca Türkmenlerde yomak, değişme ve şorta söz gibi tabirlere de rastlanmaktadır. (Yıldırım 1999: 4). Yukarıda adı verilen boylardan yola çıkarak fikranın hemen hemen her Türk boyunda kendine yer edindiğini söyleyebiliriz.

Fıkra Tipi ve Biloslu Fıkra Tipi

Fıkra tipi, fıkradaki olayın kahramanıdır. Fıkralarda anlatılan tipler, topluma mal olmuş kişilerdir ve bu kişiler ortak bir düşüncenin ürünüdür. Fıkra tipinin asıl görevi, bağlı bulunduğu

toplumun düşünce yapısını ve o toplumun içindeki davranış biçimlerini temsil etmektedir. Fıkra tipleri yaşamış ya da yaşayan kişiler olabileceği gibi gerçekte var olmayan fakat çeşitli özelliklerle kişilik vasfı kazanmış tipler de olabilir.

Dursun Yıldırım fıkra tiplerini yedi ayrı başlık altında değerlendirmiştir:

1- Ortak şahsiyeti temsil yeteneği kazanan ferdi tipler

- a. Türkçe'nin konuşulduğu coğrafi alan içinde ve dünyada ünlü kabul edilen tipler: Nasreddin Hoca
- b. Türk boyları arasında tanınan tipler tipler: Incili Çavuş, Bekri Mustafa, Esenpulat, Ahmet Akay, Kemine
- c. Türk boyları arasında halkın ve zümrelerin ortak unsurlarının birleştirilmesinden doğan tipler: Bektaşî, Aldar Köse
- d. Aydınlar arasından çıkan tipler: Haşmet, Koca Ragıp Paşa, Mirali, Nasreddin Tüsi, Keçecizade İzzet Molla
- e. Mahalli Tipler
- f. Belli bir devrin kültürü içinde yaşatılan tipler: Karagöz

2- Zümre tipleri

3- Azınlık tipleri

4- Bölge ve yöre tipleri

5- Yabancı fıkra tipleri

6- Gündelik fıkra tipleri

- a. Aile fertleri ile alakalı tipler: Ana-baba, karı-koca, kaynana, baba-çocuk, anne-çocuk
- b. Mariz ve kötü tipler: Deli, hasis, cimri, kör, topal, sağır, dilsiz, hırsız, dolandırıcı, eşkiya, yankesici, bıçkın
- c. Sanat ve meslekleri temsil eden tipler: Ressam, şair, doktor, avukat, bezirg~n, bakkal, kasap, molla, imam, kadi, asker

7- Moda Tipler (Yıldırım, 1999: 24).

Nasreddin Hoca gibi milli fıkra tipleri olduğu gibi mahalli fıkra tipleri de vardır. Mahalli fıkra tiplerinde açık göz, bilgili, bilgisiz, uysal, vurdumduymaz, utangaç, atak, şaşkın, kurnaz, korkak, atılgan gibi çelişik durumlar bulunur (Artun, 2013: 16). Pertev Naili Boratav mahalli fıkra tipini, "Farklı 'kavmi' asıllardan toplulukların birbirleri üzerine ya da herhangi bir bölge, bir kasaba, bir köy halkının başka bir bölge bir kasaba ya da bir köy halkı üzerine anlattıkları hikâyeler de ayrı bir çeşit meydana getirirler; bunlar bir toplumun kendinden olmayanları,

onların saflıklarıyla tuhafıklarıyla alay edip gülme amacıyla uydurulan hikâyelerdir” şeklinde açıklar (Boratav, 1995: 103). Mahalli fıkra tipleri genellikle belirli bölgelerde meşhur olan tiplerdir. Antalya'nın Gazipaşa ilçesine bağlı Bilhos (Gürçam) köyünde ortaya çıkan ve zamanla tüm ilçeye yayılan fıkralarda mahalli fıkra tipi, Bilhosludur. Bu fıkralar genellikle, “Bilhoslunun biri...” şeklinde başlar. Fıkralarda Bilhosluları; saf, komik, hazırcevap, genellikle mantıksız işler yapan, işin sonunu düşünmeden hareket eden bir tip olarak görürüz. Çünkü fıkralarda gördüğümüz üzere akla ve mantığa sığmayacak şekilde saçma olan fikirler çoğu zaman Bilhoslulara mantıklı gelmiştir. Bu yüzden, halk arasında mantıksız bir fikir ortaya atan ve işin sonunu düşünmeden hareket eden insanlara “Bilhoslu gibi konuşma”, “Sen Bilhoslu musun?” gibi cümleler kurulur. Bu durum Bilhoslu fıkra tipinin ortaya çıkmasını sağlayan en büyük etkidir.

Bilos Fıkraları

Kurban

Biloslunun birinin bir ineği varmış. Bir gün inek hastalanmış. Köylülerden biri adam akıl vermiş ve “15 gün oruç tut, dua et, kurban kes ineğin iyileşir” demiş. Biloslu, adamın dediğini yapmış ve inek gerçekten iyileşmiş. Aradan beş on gün geçmiş inek tekrara hastalanmış fakat bu sefer zavallı hayvan iyileşememiş, ölmüş. Biloslu, inek ölünce Allah'a kafa tutmuş, “O kadar şey yaptım ama ineğim yine de öldü. Tuttuğum 15 gün orucu Ramazan'dan düşeceğim, kestiğim kurbanı da seneye Kurban Bayramı'nda keseceğim kurbanı sayacağım” demiş. (K.K.1-ZB)

Adana'nın Valisi

Bir gün, Biloslular'ın ekin ektiği tarlalarına bir deve girmiş. Köylüler daha önce hiç deve görmedikleri için, korkularından devenin yanına yaklaşamıyorlarmış. Uzaktan deveye korkuyla bakan köylüler, deve ekinleri yediği halde deveyi tarladan çıkarmaya cesaret edememiş. Bakmışlar ki deve ekinleri yedi bitirdi, buna bir çözüm bulmak lazım. Başka köyden birinin yanına gitmişler; durumu anlatarak yardım istemişler. Adam :“ Taşa atın, sopalarla kovalayın, kaçır gider o” demiş. Biloslular tekrar tarlanın başına gelmişler, bırakın taş atmayı, sopayla kovalamayı, deveye gözükmek için saklanarak köye geri gelmişler. Diğer köylüler: “ Ne yaptınız, çıkardınız m o şeyi tarladan? ” diye sormuşlar. Biloslular ise: “ Nasıl çıkaralım ya! Yerden alıp gökte yiyor, ya Adana'nın valisi ya da Goca Allah'ın kendisi” demişler. (K.K.2-F.Ö)

Büyük Taş

Bilos köyünün tam üstünde büyük bir kaya varmış. Kaya öyle bir yerde duruyormuş ki bütün köylüler, bir gün taşın yuvarlanmasından ve köyün üstüne gelmesinden korkuyorlarmış. Köylüler toplanmış ve kayayı olduğu yerden kaldırmaya karar vermişler. Nasıl yapsak da bu kayayı yerinden kaldırsak diye düşünürlerken; içlerinden biri: “Kayanın üstüne yağ dökelim, köyün köpeklerine yalatalım, böylece köpekler, taşı da yalayarak bitirir” demiş. Köylülere bu fikir gayet mantıklı gelmiş, hepsi birleşmiş, taşın her tarafına yağ sürmüşler. Köyün bütün köpeklerini de götürmüşler, köpekler yağı yalamış fakat taş olduğu yerde kalmış. Taş olduğu yerde kalınca, Biloslu'nun biri, yeni bir fikir ortaya atmış: “Siz bana eski çullardan birini

getirin, ben çulu üstüme örtüp bekleyeyim. Siz yukardan taşı yuvarlayınca ben birden önüne çıkar taşı korkuturum; o da korkunca başka tarafa gider” demiş. Biloslu’lar hep beraber taşı yuvarlamaya gitmişler. Biloslu üzerine çulu iyice sarmış, taşın biraz aşağısında beklemeye başlamış. Köylüler zor bela taşı yuvarlamışlar. Aşağıda bekleyen Biloslu taş tam üstüne geldiği anda önüne çıkıp: “bö” diyerek taşı korkutmaya kalkmış fakat taş adamı ezip geçmiş. (K.K.3-H.K)

Ekin

Biloslunun biri her sene ekin ekiyormuş. Hasat zamanı geldiğinde ise ektiği kadar buğday alıyormuş. Buğdayı bir gram bile artırmıyormuş. Yine bir gün ekin ekmiş ama bu sefer Allah ile ortağız diye düşünmüş. Hasat zamanı gelmiş, adam heyecanla tarlaya gitmiş. Bu defa ektiği buğdayın 6-7 katı buğdayı olmuş. Sıra bölüşmeye gelmiş. “Ee nasıl bölüşelim şimdi” diye düşünmüş. Sonra “Bir çuval bana, bir çuval ona” demiş. Sonra durmuş düşünmüş “Ya benimle emek mi çekti, 2 çuval bana, 1 çuval ona” demiş. “Yok olmadı, 3 çuval bana, 1 çuval ona” derken karşı tarafa hiç buğday vermemiş. O gün hava da biraz kötüymüş, şimşekler çakmaya başlamış. Ardından yağmur yağmış ve fırtına çıkmış. Adamın önünde hiç buğday kalmamış. Bu duruma canı sıkılan adam “Boşuna yazık ettin, ne sana kaldı ne bana kaldı” demiş. (K.K.4-M.Ö)

Atmaca

Bir gün Bilosluarın tavuklarına atmaca dadanmış. Atmaca, tavukları kaçırap Bozkaya’da yiyormuş. Bilosluların ihtiyar heyeti buna bir çözüm bulabilmek için toplanmışlar, atmacayı yakalayıp tavuklarını kurtarmak istemişler. Ertesi gün Bozkaya’ya gitmişler, uçurumun başına varmışlar. En güçlü Biloslu, orada bulunan ağaca tutunmuş, diğerleri sırayla ona tutunarak uçurumdan aşağıya sarkmışlar. Fakat atmacanın yuvasına ulaşamamışlar. En güçlü Biloslu: “Siz yamaca tutunun, ben elimi bir sağlamlaştırayım, güç toplayayım” demiş. Diğerleri yamaca tutunmak için ellerini bırakınca uçurumdan düşmüşler. Bu olay üzerine en güçlü olan adam, köye dönmüş, olanları anlatmış. Köylüler: “Bu işin peşini bırakalım. Hiç olmazsa yarı yarıya çalışalım, yarısını o yesin yarısını biz yiyelim.” demişler. (K.K.5-M.Ö)

Tuz Ekme

Biloslular bir gün tarlaya tuz ekmişler. Günler geçmiş fakat tuzlar çıkmamış. Biloslu’nun bir tanesi tarlada gezerken bakmış, taşların üzerinde sinekler dolaşiyor. Hemen diğer köylüleri çağırmış: “ Ben tuzun tohumunu yiyen şeyi buldum, sinek yemiş bütün tohumları” demiş. Köylüler hemen sinek avlamaya başlamışlar. Taşlarla, sopalarla biraz uğraşmışlar ama sinekler bir türlü bitmemiş. Elllerine tüfeklerini alıp sinek avlamaya başlamışlar. Köylünün birini alına bir sinek konmuş. Arkadaşına; “ hiişşt, hiişşt! ” diyerek seslenmiş ve alındaki sineği işaret etmiş. Biloslu gelmiş, adamın alındaki sineği vurmuş. Hem sinek hem de adam ölünce “Bir sizden bir bizden” demiş. (K.K.6-E.Ö)

Yassı Tavuk

Seçim çalışmaları döneminde partililer Bilos köyüne giderler. Köyün girişinde bulunan yolda yanlışlıkla bir tane tavuğu arabayla ezerler. Partilerini de halkın gözünde iyi gösterebilmek için ve halktan tepki almamak için geri dönüp ezilen tavuğu alırlar ve “Köyde tavuğun sahibi kimse

parasını verelim” derler. Köy meydanında toplanan kalabalığa tavuğu göstererek: “Bu tavuk kimin?” diye sormaya başlarlar. Fakat bir türlü tavuğun sahibi ortaya çıkmaz. Kalabalığın içinden birisi: “Bu tavuğun kimin olduğunu muhtar bilir. Ona soralım” der. Muhtarı çağırırlar. Ona “Bu tavuk kimin?” diye sorarlar. Muhtar tavuğu iyice inceler ve “Bu tavuk bizim köyden birinin değil. Bizim köyde böyle yassı tavuk olmaz” der. (K.K.7-F.T)

Ortak Hasat

Bilos köyünde dağın yamacında boş bir arazi varmış. Köylüler bu araziye değerlendirmek istemişler. Fakat arazinin bir kısmı komşu köyün sınırları içerisindeymiş, bu yüzden Biloslular komşu köyle ortak bir şeyler ekmeyi düşünmüşler. Biloslular komşu köye gidip bu durumu anlatmışlar, köylüler: “Tamam, yarısı sizin olsun yarısı bizim olsun” demişler. Biloslular: “Öyle olmasın, başı birimizin dibi birimizin olsun” demişler. Tarlaya fıstık ekmeğe karar vermişler. Biloslular “Biz bu fıstığın dibini görmüyoruz, başını görüyoruz o yüzden başı bizim olsun” demişler. Komşu köyden olanlar bu teklifi kabul etmişler. Fıstığı ekmişler, hasat zamanı gelince dibi yani fıstıklı kısmı komşu köyden olanlara, başı yani işe yaramaz kısmı Biloslulara kalmış. Aradan zaman geçmiş, tarlaya ekin ekmeğe karar vermişler. Biloslular “Bu defa dibi bizim, başı sizin olsun” demişler. Komşu köyden olanlar bu teklifi de kabul etmişler. Hasat zamanı gelmiş, ekinin buğdaylı kısmı komşu köye, dibi yani işe yaramaz kısmı Biloslulara kalmış. (K.K.8-N.Ö)

Su Şebekesi

Zamanında Bilos köyünde su şebekesi yokmuş. İnsanlar bu duruma bir çözüm bulmak için düşünüp duruyorlarmış. Bir gün içlerinden biri: “Kurban Bayramı’nda ben bu köye su getireceğim” demiş. Köylüler heyecanla suyun geleceği günü beklemeye başlamışlar. Kurban Bayramı gelmiş, suyu getireceğini söyleyen Biloslu, ev ev gezerek herkesin kurbanının bağırsaklarını toplamış. Bağırsakları güzelce yıkamış ve uç uca ekleyerek boru haline getirmiş, çeşmenin borsuna takmış. Biloslu gereçten de söz verdiği gibi köye suyu getirmiş. Herkes şaşırmış ve çok mutlu olmuş, “Bu adam çok büyük adam, biz bu adamı muhtar seçelim” diye düşünerek suyu getiren adamı muhtar yapmışlar. Akşam adamın evinde yemişler, içmişler sonra herkes evine dağılmış. Sabah olunca bir de bakarlar ki, Bilosluların su borularını yani bağırsakları köpekler yemiş. (K.K.9-M.E)

Kara Bülle

Bir gün, Bilosluların tavuklarına bir atmaca dadanmış. Atmaca her gün bir tane tavuğu kaçırıp yiyormuş. Köylüler bu duruma bir çare aramaya başlamışlar. En sonunda kendi aralarında konuşmuşlar ve tavukları birbirine bağlama kararı almışlar. Köydeki tavukları birbirine ipe bağlamışlar en sona da kara bülle kalmış. Ertesi gün atmaca yine gelmiş ve tavuğun birini yakalamış. Fakat ipe birbirine bağlı olan tavuklar sırayla havalanmaya başlamış. Atmaca bütün tavukları götürmeye başlamış. Bu duruma şaşırarak köylüler bütün umutlarını en sondaki kara bülleğe bağlamışlar ve hep bir ağızdan bağırırmaya başlamışlar: “Yek ver kara büllem, yek ver!” (K.K.10-A.K)

Saklambaç

Biloslular bir gün hep birlikte saklambaç oynarlar. İçlerinden biri oyun başlar başlamaz bulunuyormuş. Adamın bu duruma canı sıkılır, “İyi bir yere saklanayım da bulamasınlar beni” diye düşür. Adam, köye bir kilometre uzaklıkta bulunan beton bir büzün içine saklanır. Diğerleri her tarafı ararlar ama adamı bir türlü bulamazlar. Adam da köylüleri beklerken büzün içinde uyuyakalır. Aradan bir gün geçer, adam uyanır. Kimsenin kendisini bulamadığını fark eden adam, köye döner ve köylülere: “Bulacaksınız bulun, yoksa ben oynamayacağım” der. (K.K.11-H.K)

Sonuç

Kısa ve özlü bir anlatıma sahip olan fıkralar, toplum tarafından kolaylıkla kabul görmüş olan ve nesilden nesle aktarılan hikâyeciklerdir. Zekâ ve mizahın uyumuyla ortaya çıkan fıkralar Türk halk edebiyatında önemli bir yer tutar. Mizahı ve güldürü unsurlarını seven bir millet olduğumuz için Anadolu’da mahalli fıkra tipleri üzerinde yıllardır pek çok çalışma yapılmıştır. Aynı zamanda mahalli fıkra tiplerinin kahramanlığını yaptığı fıkralar, halk arasında çok meşhurdur. Makalemizde Gazipaşa’nın Bilhos köyünde ortaya çıkmış olan Bilhoslu fıkra tipi ve bu tipin yaşadığı maceraları anlatan Bilhos fıkraları ele alınmıştır. Örnek verdiğimiz fıkralarda Bilhoslu fıkra tipinin genellikle mantıksız işler yapan ve işin sonunu düşünmeden hareket eden bir tip olduğunu gösterdik.

Kaynakça

- Artun, E. (2013). *Çukurova Halk Kültüründe Mizah*. Adana: Karahan.
- Boratay, P. N. (1995). *100 Soruda Türk Halk Edebiyatı*. İstanbul: Gerçek.
- Sakaoğlu, S. (1992). *Türk Fıkraları ve Nasreddin Hoca*. 1. Baskı. Konya: Selçuk Univ.
- Sakaoğlu, S. (2013). *Geleneksel Fıkra- Modern Fıkra*. Milli Folklor Dergisi. 25(97), 70-75.
- Yıldırım, D. (1992). *Türk Dünyası El Kitabı 3*. Ankara: Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü.
- Yıldırım, D. (2016). *Türk Bitiği*. 2. Baskı. Ankara: Akçağ.
- Yıldırım, D. (1999). *Türk Edebiyatında Bektâşi Fıkraları*. Ankara: Akçağ.

Kaynak Kişiler

Kaynak Kişi 1

Adı Soyadı: Zekiye BÜYÜKAKÇA

Yaşı: 59

Eğitim Durumu: Lise Mezunu

Kaynak Kişi 2

Adı Soyadı: Fatma ÖZKAN

Yaşı: 87

Eğitim Durumu: Okuma-Yazma Yok

Kaynak Kişi 3

Adı Soyadı: Hasan KAPLAN

Yaşı: 72

Eğitim Durumu: İlkokul Mezunu

Kaynak Kişi 4

Adı Soyadı: Mehmet ÖZCAN

Yaşı: 81

Eğitim Durumu: İlkokul Mezunu

Kaynak Kişi 5

Adı Soyadı: Mustafa ÖZYİĞİT

Yaşı: 87

Eğitim Durumu: İlkokul Mezunu

Kaynak Kişi 6

Adı Soyadı: Emine ÖZCAN

Yaşı: 78

Eğitim Durumu: Okuma- Yazma Yok

Kaynak Kişi 7

Adı Soyadı: Fatma TOKSÖZ

Yaşı: 84

Eğitim Durumu: Okuma-Yazma Yok

Kaynak Kişi 8

Adı Soyadı: Naciye ÖZYİĞİT

Yaşı: 86

Eğitim Durumu: İlkokul Mezunu

Kaynak Kişi 9

Adı Soyadı: Mustafa ERKAN

Yaşı: 81

Eğitim Durumu: İlkokul Mezunu

Kaynak Kişi 10

Adı Soyadı: Ayşe KILINÇ

Yaşı: 82

Eğitim Durumu: Okuma-Yazma Yok

Kaynak Kişi 11

Adı Soyadı: Hasan KÜÇÜKTUNCER

Yaşı: 70

Eğitim Durumu: İlkokul Mezunu